

РЕШЕНИЕ

№ 80

гр. Дупница, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДУПНИЦА, II-РИ СЪСТАВ НО, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маргарита Пл. Алексиева

при участието на секретаря Росица К. Кечева
като разгледа докладваното от Маргарита Пл. Алексиева Административно наказателно дело № 20231510201226 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

С електронен фиш за налагане на имуществена санкция за нарушение установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8505350649 издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ на „АРТЕЛ - 22“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Правец, ул. „Вълко Цолов“ № 1, представлявано от управителя И.Н. е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лева на основание чл. 187а ал. 2, т. 3 вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП.

Недоволен от така издадения ЕФ е останал жалбоподателя „АРТЕЛ-22“ ЕООД, като в депозираната жалба моли същият да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен. Претендира направените в производството разноси съгласно представен списък.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован не се явява. Вместо него адвокат Н., която поддържа депозираната жалба и отново моли ЕФ да бъде отменен като незаконосъобразен, като излага подробни съображения в тази насока в писмена защита.

Въззиваемата страна чрез своя процесуален представител юрисконсулт А., моли жалбата да бъде оставена без уважение, а атакувания ЕФ да бъде потвърден като правилен и законосъобразен, излага съображения в тази насока. Претендира присъждане на разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, доводите на страните и посочените в жалбата основания, намира за установено следното:

Жалбата е допустима: подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН в съответствие с изискуемото от закона съдържание и от страна, имаща правен интерес и процесуална възможност за въззивно обжалване, а разгледана по същество се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Електронен фиш № 8505350649 издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, е издаден за това, че на 12.05.2022 г., в 07:46 часа, е установено нарушение № DF941478C95967FF053031F160AD6B2 с ППС „В.В.“ с Рег.№ ***** с технически допустима максимална маса 20 500, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 44000, в община Дупница, за движение по път А-3, км. 52+049, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е било установено с устройство №20331, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-3 км.52+049, поради което на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е ангажирана административнонаказателната отговорност на собственика. Деянието е правилно квалифицирано като нарушение на материалноправната разпоредба на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, съгласно която "Собственикът е длъжен да не допуска движението на пътното превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. " Нарушението е заснето с контролно устройство с № 20331, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата намиращо се на път А-3, км.52+049. Съгласно разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП при нарушение установено и заснето от електронната система за събиране на пътни такси в отсъствието на контролен орган и на нарушител, по образец, утвърден от управителния съвет на Агенция „Пътна инфраструктура“ е издаден процесния електронен фиш № 8505350649. При издаването на ЕФ са спазени всички изисквания изчерпателно изброени в чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, в чиято разпоредба да е направено препращане единствено към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, то от своя страна правилото по чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП съдържа изрична регламентация за "електронния фиш за нарушение по чл. 179, ал. 3 – 3б" от ЗДвП. Следователно издаването на електронен фиш и за нарушение по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е допустимо и е изрично предвидено в действащото законодателство. Допълнителен аргумент за този извод се черпи и от разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, с което е извършено нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответна декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Предвид горното атакувания електронен фиш е законосъобразен от формална страна. Съгласно чл. 139, ал. 7 от ЗДвП - „Водачът на пътното превозно средство от

категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице". Правилно е квалифицирано деянието и осъществения състав на административно нарушение, тъй като ЕФ е издаден вследствие на установено нарушение, което е заснето с контролно устройство №20331, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, като в електронната система съгласно чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП е създаден доклад с приложени към него статични изображения във вид на снимков материал, които представляват доказателства за отразените в тях обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, и местонахождението на техническото средство – част от системата. Предвид посочената разпоредба, представените по делото доклад за нарушение и снимки се явяват годни доказателства в процеса. От същите се установяват мястото, времето, превозното средство, с което е извършено нарушението, както и техническото средство, с което е установено нарушението. Поради това събраните по делото писмени доказателства потвърждават описаното в ЕФ № 8505350649 и извършеното нарушение от 12.05.2022 г. Правилно е наложена и санкцията от административнонаказващия орган, тъй като чл. 179, ал. 3б гласи: „Собственикът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларираните данни, посочени в чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер на 2500.00 лева“. На следващо място, съгласно чл. 14, ал. 3 на Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесената система за таксуване на различните категории превозни средства на база време и на база изминато разстояние, данните относно географското позициониране и изминатото разстояние от пътното превозно средство в обхвата на платената пътна мрежа, събрани от доставчика на декларираните данни, се предават и обработват от доставчика на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, който обработва и предоставя на Електронната система за събиране на тол такси съответните декларираните тол данни. В конкретния случай доставчикът на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние обработва данните за процесното ППС и подава обобщена информация към Електронната система. Съгласно данните, предоставени от доставчика, движението на ППС с рег. № СВ2607НВ на 12.05.2022 г. е отчетено в Електронната система като нарушение, въз основа на което е издаден ЕФ. Приложени са и статични изображения във вид на снимков материал, удостоверяващи разположението на процесното превозно средство върху посочения по-горе пътен участък на дата 12.05.2022 г., в 07:46 часа, както и конкретния брой оси на пътното превозно

средство. Нарушението е довършено от обективна страна, тъй като освен прекъсване на подаването на данни, което е довело до пълно неизпълнение на задължението за заплащане на дължимата тол - такса, по делото се доказва и фактът на реалното ползване на участък от платената пътна мрежа от това превозно средство, за което не е изпълнено задължението за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП.

Сроковете по чл. 34 ЗАНН са неприложими, тъй като с тях се регламентират сроковете за съставяне на АУАН и НП. Препратката на чл. 189, ал. 14 от ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актове, издаването и обжалването на НП, изпълнение на наложените наказания.

В конкретният случай не следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, защото нарушението е формално и не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите случаи на същия вид нарушение, както и с оглед установената забрана на чл. 189з ЗДвП, която изключва приложението на чл. 28 и чл. 58г от ЗАНН за нарушения по ЗДвП, каквото е и настоящето.

Съдът намира обаче, че наказващият орган не е извършил проверка дали доставчикът на ЕУЕПТ е информирал дружеството за недеklarираната пътна такса и дали са взети мерки да предекларира данните за ППС. В конкретния случай няма спор и се установи, че „Артел-22“ ЕООД е имало сключен договор от 03.06.2021 г. с „ШЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с предмет – предоставяне на услугата за електронно събиране на пътни такси, която съгласно анекса към договора включва отчитане на тол сегментите, в които ППС е навлязло, предоставяне на декларирани тол данни на тези ППС, събиране на тол такси за тях и заплащането им към АПИ.

В тази връзка за нарушителя е налице по-благоприятна нормативна разпоредба, по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, считано от 01.01.2024 г. С последното изменение на Закона за пътищата, прието със Закон за изменение и допълнение на закона за пътищата (ред. ДВ, бр. 14 от 2023 г.), към текста на чл. 10б от ЗП са добавени три нови алинеи – 7, 8 и 9, в сила от 01.01.2024 г. Съгласно ал. 7, "В случай че е налице частично или пълно недеklarиране на тол данни в рамките на един календарен ден за пътно превозно средство от категорията по ал. 3, каквото е и процесното ППС, за което има действащ договор с доставчик на услуга по електронно събиране на такса за изминато разстояние, на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати таксата за преминаване през съответните участъци в срок до 14 дни, считано от получаването на уведомление по ал. 8. При заплащане на таксата в срока по изречение първо не се образува административно наказателно производство. Тези разпоредби са в синхрон с чл. 2 § 7 от регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост: "Доставчиците на ЕУЕПТ (Европейска услуга за електронно пътно таксуване) информират незабавно ползвателите на ЕУЕПТ за всеки случай на недеklarирана

пътна такса във връзка с неговата сметка и предлагат възможност за отстраняване на нередността преди предприемането на принудителни мерки, когато такава е предвидена съгласно националното законодателство". Действащите норми към датата на процесното нарушение -12.05.2022 г. са поставяли в по-неблагоприятно положение жалбоподателя, но влезлите в сила изменения, считано от 01.01.2024 г. са по-благоприятен закон. След 01.01.2024 г. наказващият орган, преди да санкционира съответния нарушител, а и след образувано административнонаказателно производство, следва да провери дали на нарушителя е била предоставена възможност да декларира липсващите данни, по реда на чл. 106, ал. 7 и 8 ЗП и да заплати съответната такса. Неспазването на тази процедура нарушавана правата на нарушителя и е основание за отмяна на обжалвания ЕФ. Предвид изложеното съдът счита, че обжалваният електронен фиш следва да бъде отменен.

Налице е и друго самостоятелно основание за отмяна на оспорения ЕФ, предвид това, че дължимата тол такса за сегмент № 1333310867 се равнява на 0,23 лв. /Вж. становище на отдел УИСИ към НТУ на л. 80 в делото/, поради което съдът намира, че в настоящия случай не е спазен принципа за пропорционалност/съразмерност, който е задължителен при преценка на наложената санкция, тъй като е основен сред принципите на правото на Европейския съюз.

Съгласно трайната практика на Съда на Европейския съюз, държавите членки имат законен интерес да вземат подходящите мерки за защита на своите интереси. С решение на този съд от 9 февруари 2012 г. по дело М. U., C-210/10, т. 23 и цитираната там съдебна практика е установено, че: "при липса на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, приложими при неспазване на условията, предвидени от установен в това законодателство режим, държавите членки са компетентни да изберат санкции, които според тях са подходящи. Те, въпреки това, са задължени да упражняват компетентността си при спазване на правото на Съюза и на неговите общи принципи, а следователно и при спазване на принципа на пропорционалността. " Тоест, правна уредба по правото на Съюза препраща по този въпрос към националните разпоредби, но с член 4, § 3 от ДФЕС относно принципа за лоялното сътрудничество, където е предвидено държавите - членки да вземат всички мерки, които са годни да гарантират обхвата и ефективното действие на правото на Съюза, като за тази цел, запазвайки дискреционната си власт по отношение на избора на такива мерки, те трябва да гарантират, че при всички положения придават на санкцията ефективен, пропорционален и възпиращ характер (решение от 7 октомври 2010 г., дело S. M. S., C-382/09, т. 44 и цитираната в същото съдебна практика). В т. 24 от цитирано решение по делото М. U. - т. 24 и цитираната съдебна практика, е посочено, че когато по правото на Съюза не се съдържат по-точни правила за определянето на националните санкции - тъй като не предвижда изрично критерии за преценка на пропорционалността на подобни санкции, "санкционните мерки по национално законодателство не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, като се има предвид, че когато има избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко обвързващата и че причинените

неудобства не трябва да са несъразмерни по отношение на преследваните цели". В решение на Общия съд, VIII, 17 март 2016 година по дело T-817/14, в т. 50 отново се застъпва становището, че "Във връзка с това следва да се напомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза и е възпроизведен в член 5, параграф 4 ДЕС, изисква актовете на институциите на Съюза да не надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимните цели, преследвани от разглежданата правна уредба, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели. Следователно не става дума да се установи дали приетите от законодателя на Съюза мерки са единствените или най-добрите възможни, а дали те са явно неподходящи по отношение на преследваната цел. Така, при приложение на принципа на пропорционалност и посочените критерии за преценката му по правото на Съюза, следва да се има предвид преследваната цел с реализиране на създадените с ЕФ неблагоприятни за нарушителя последици – а тя е защита на регулираните обществени отношения. В случая това са обществените отношения, свързани с ползването на пътя, което рефлектира и върху безопасността на движението.

Както вече се посочи, видно от становището на отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“ НТУ, размера на дължимата такса за процесното ППС за сегмент № 1333310867 възлиза на сумата от 0,23 лв., който размер е реалния, с който е ощетен държавния бюджет. Това само по себе си директно обуславя извода за несъразмерността на наложената на жалбоподателя имуществена санкция, която е в размер на 2 500 лева. Тази несъразмерност е самостоятелно основание за отмяна на ЕФ.

Предвид изхода на спора, в полза на дружеството жалбоподател следва да бъдат присъдени направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 680 лева. Възражението за прекомерност не е основателно, тъй като договорения адвокатски хонорар е съответен на фактическата и правна сложност на делото, като се има предвид че минимално предвидения в Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер, определен в чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 е 550 лева.

Предвид гореизложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш № 8505350649, издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на „АРТЕЛ - 22“ ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Правец, ул. „Вълко Цолов“ № 1, представлявано от управителя И.Н., е наложено административно наказание - „имуществена санкция“ в размер на 2 500,00 лева на основание чл. 187а ал. 2, т. 3 вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ да заплати на „АРТЕЛ - 22“

ЕООД, със седалище и адрес на управление: гр. Правец, ул. „Вълко Цолов“ № 1, представлявано от управителя И.Н., сумата в размер на 680 лв., представляваща разноски за адвокат.

Решението може да се обжалва пред Административен съд - Кюстендил в 14- дневен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – Дупница: _____